

Słowo na niedzielę 9 czerwca 2019 r.- Zesłanie Ducha Świętego

(Dz 2,1-11; Ps 104,1.24.29-31.34; Rz 8,8-17; J 14,15-16.23b-26)

Bóg realizuje plan zbawienia wszystkich ludzi. Daje apostołom moc Ducha Świętego, by byli świadkami Chrystusa i nieśli Dobrą Nowinę o Zbawieniu w Chrystusie na wszystkie krańce ziemi. Przez wiarę w Jezusa Chrystusa stajemy się dziećmi Bożymi i możemy wołać do Boga: Abba- to znaczy Tatusiu. Jezus obiecuje apostołom Ducha Świętego jako pomocnika, obrońcę, doradcę, orędownika .

Święto Pięćdziesiątnicy znane było od dawna w Izraelu. Obchodzono je w pięćdziesiąt dni po Święcie Paschy. Nazywało się także Świętem Tygodni, bo przypadało w siódmym tygodniu od Paschy. Początkowo było to święto plonów. Z czasem obchodzono je jako rocznicę nadania przez Boga Mojżeszowi Prawa na Synaju, a rozproszeni po całym ówczesnym świecie Żydzi odbywali pielgrzymkę do Jerozolimy. W tym dniu została zrealizowana obietnica Chrystusa Pana dana apostołom- zesłanie Ducha Świętego. Miejszem tego wydarzenia był Wieczernik, w którym zebrał się cały Kościół jerozolimski. Wydarzeniu temu towarzyszyły szczególne okoliczności. Opis zawiera elementy obrazowe: szum, gwałtowny wiatr, języki ognia. Wiatr symbolizuje potęgę Boga oraz Jego duchową niewidzialną obecność i działanie. Języki ognia przypominają, że ogień, podobnie jak w krzaku ognistym na górze Synaj jest również znakiem Bożej obecności. W dniu Pięćdziesiątnicy rodzi się Kościół i rozpoczyna się jego misja wśród wszystkich ludzi. Nowy lud jest wspólnotą uniwersalną, otwartą, zjednoczoną i zgodną. Powszechny wymiar Kościoła widoczny jest również w wykazie narodów, których reprezentanci byli tego dnia obecni w Jerozolimie. Łukasz dokonuje podziału narodowości opierając się na porządku geograficznym, wytyczając dwie linie: ze wschodu na zachód i z południa na północ. Dokonuje też rozróżnień etniczno-religijnych (Żydzi i prozelici) oraz kulturowych (Kreteńscy, Arabowie). W ten sposób chce objąć wielki obszar geograficzny i różnorodność ludów, do których skierowane jest zbawienie. Dzięki mocy Ducha Świętego głoszone słowo Boże zdolne jest przeniknąć do każdego człowieka i przełamać każdą barierę. Przyjęcie Ewangelii nie wymaga wyrzeczenia się własnej tożsamości kulturowej. Od tego dnia Duch Święty w szczególny sposób działa w świecie i spełnia swą funkcję uświęciciela. Zesłanie Ducha Świętego kończyło Paschę.

*W jaki sposób przejawia się moc Ducha Świętego w moim chrześcijańskim życiu?
Który z darów Ducha Świętego w szczególny sposób jest dominujący w moim posługiwaniu?*

Psalm 104 jest hymnem wzywającym do uwielbienia Boga. Autor wychwala wspaniałość objawiającego się Boga: Jego dzieło stworzenia ziemi i ujarzmienie wód, podtrzymywanie życia zwierząt i troska o płodność gleby, ustalony przez Niego rytm czasu, władzę Boga nad morzami, zależność stworzeń od Niego oraz Jego chwałę jako Stwórcy. Już na początku psalmista wzywa swoją duszę do uwielbienia Boga, który jest Jego Panem. Majestat i blask są określeniami wielkości króla i Boga. Światło, jako pierwsze dzieło Bożego stworzenia było zawsze symbolem bliskości Boga. Świat i jego stworzenia są oznaką dobroci i mądrości Boga, który nie tylko wszystko stworzył, ale także utrzymuje swoje stworzenia. Stwórcza i królewska potęga Boga przejawia się w tym, że żywiąc swoje stworzenia- wiąże je ze sobą. Jest wtedy podobny do dobrego gospodarza, który hojnie rozdaje żywność swoim poddanym. Odwrócenie oblicza Bożego (odmówienie pomocy) jest tak samo groźne jak Jego gniew. Oddechem stworzeń jest tchnienie Boże. Bez niego człowiek wraca do ziemi, z której wyszedł, bowiem sam z siebie jest tylko prochem. Ożywianie i przemijanie natury jest dziełem Boga, który zsyła życie i śmierć. Bóg odnawia oblicze ziemi, prowadząc wszystko do Chrystusa- Króla całego stworzenia. Główny akcent Psalmu spoczywa na radości Boga ze swoich stworzeń oraz radości człowieka wierzącego, zachwycającego się dziełem Bożym.

*Jaki widok w ostatnim czasie sprawił, że zachwyciłem się pięknem Bożego stworzenia?
Jak często dziękuje Bogu, za wszystko czym mnie obdarza?*

W rozdziale ósmym listu do Rzymian Św. Paweł wyjaśnia czym jest pełnia życia ofiarowanego przez Boga każdemu, kto wierzy. Jest ona obecnością Ducha Świętego, który ożywia człowieka i wyzwala z niewoli grzechu prowadzącej do śmierci. Aby wyrazić tę zwycięską moc Boga działającego w wierzących, Paweł stwierdza, że od momentu uwierzenia w Chrystusa ich życie podlega prawu Ducha. Prawo, które zawierało przykazania, nie było w stanie samo z siebie uzdolnić człowieka do tego, aby je wypełniał. Nie mogło również uczynić go wolnym od zła. Dopiero Bóg złamał moc grzechu i śmierci przez posłanie na świat Jezusa Chrystusa. Grzechy ludzkości wprawdzie doprowadziły do śmierci Jezusa, została ona jednak raz na zawsze pokonana przez Jego Zmartwychwstanie. Jeżeli człowiek przyjmuje ożywiającą moc Ducha- owoc dzieła Jezusa, jest w stanie wypełniać wymagania Prawa, czyli żyć w zgodzie z wolą Bożą. Duch więc uzdalnia do podjęcia nowego sposobu życia. Mocą Ducha Boga, który wskrzesił z martwych Chrystusa, dokona się także nasze zmartwychwstanie. Paweł w tym liście nazywa Ducha Świętego – Duchem Boga, który daje życie. Skoro jednak Bóg udziela Ducha na podstawie wiary w Chrystusa, to Duch ten jest także Duchem Chrystusa. Duch więc zamieszkuje w wierzących, aby oni mogli mieszkać w Nim. W podobny sposób św. Paweł mówi o Chrystusie, który również przebywa w wierzących. Jezus więc, jako zmartwychwstały Pan, pozostaje w swojej chwale, aby wstawiać się za ludźmi. Równocześnie mocą Ducha jest jednak obecny wśród ludzi, aby nieustannie budować i umacniać w ludziach wolność dzieci Bożych. Wierzący, w

których mieszka Duch, przestali kierować się w życiu cielesnymi zachciankami, a wybrali drogę świętości, tym bardziej muszą okazać się ludźmi uczciwymi, dobrymi i pobożnymi. Człowiek, w którym mieszka Duch Święty, jest synem Bożym. Dzięki temu może wołać do Boga: Ojcze!, a więc odnosić się do Niego z dziecięcą serdecznością. Na tę serdeczność wskazuje Paweł używając w tekście aramejskiego słowa: Abba- słowa, którego używało dziecko wobec swojego ojca, a które oznaczało- tato, tatusiu. Człowiek jako dziecko Boże jest spadkobiercą dóbr Bożych. Jako syn Boży człowiek jest tak dalece zjednoczony z Chrystusem, że ma również prawo do dziedziczenia razem z Jednorodzoną Synem Bożym. Nowe życie w Duchu wyraża się przede wszystkim w postawach i czynach, które odpowiadają godności dziecka Bożego. Chrześcijanie mają jednak pełną świadomość tego, że choć są dziećmi Bożymi, to przebywają na tym świecie i ich dziecięctwo Boże realizuje się pośród wielu cierpień, jakie niesie codzienność. Ale skoro mamy udział w cierpieniach podobnych do cierpień Chrystusa, to na pewno otrzymamy nagrodę podobną do Jego chwały w niebie.

Kiedy ostatnio zwracałem się do Boga z dziecięcą serdecznością i mówiłem : Tatusiu Kochany? Może to stanie się regułą w moim kontakcie z Bogiem Ojcem?

Jezus przygotowuje uczniów na moment swojego odejścia do Ojca. Stwierdza, że miłość apostołów będzie przejawiać się w przestrzeganiu przykazań. Jezusowi chodzi o miłość i wiarę jaką ukazał im w głoszonej Ewangelii. Naśladując Jezusa uczniowie będą Go miłowali. Wypełniając dzieła Jezusa i miłując Go, będą umiłowani przez Ojca. Jeżeli apostołowie zaufali Jezusowi, zaufali też Bogu i dlatego będą postępować zgodnie z Jego nauką, z objawionym im słowem Bożym, obficie będą mogli czerpać z Jego wielkiej miłości. Za życia na ziemi Jezus był rzecznikiem, orędownikiem i obrońcą apostołów. Z chwilą odejścia do Ojca nie zaprzestanie swojej działalności, ale na ziemi apostołowie otrzymają innego pomocnika i obrońcę, który pozostanie z nimi aż do końca świata. Jeśli apostołowie wypełnią ten warunek (miłowanie Jezusa i przestrzeganie przykazań), Jezus poprosi Ojca- i Ojciec da im innego Wspomożyciela (gr. Parakletos), czyli dosłownie „przywołany”- Ducha Świętego. W języku łacińskim określany jest jako-„ advocatus”- oznacza tego, którego wzywa się na pomoc zwłaszcza w sądzie, a więc pomocnika, obrońcę, doradcę, orędownika. Taką rolę będzie spełniał obiecany apostołom Duch Święty. Obecność miłującego Ojca i Syna poprzez Ducha Świętego w każdym człowieku, który ufnie spoczął w Bogu, objawi się przez pouczenie i przypomnienie ziemskiego życia Jezusa, Jego nauczania i czynów. Duch Święty będzie działał przez każdego, kto uwierzy.

Jakie owoce Ducha Świętego są w sposób szczególny widoczne w moim życiu?